

15574 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i Malta per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, fet a Madrid el 8 de novembre de 2005. («BOE» 214, de 7-9-2006.)*

El present Conveni va entrar en vigor el 12 de setembre de 2006, al cap de tres mesos a partir de la data de recepció de l'última notificació de compliment dels procediments interns exigits en cada Estat, segons estableix l'article 28.2.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 25 d'agost de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I MALTA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA

El Regne d'Espanya i Malta, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, han acordat el següent:

ARTICLE 1

Persones compreses

El present Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.

ARTICLE 2

Impostos compresos

1. El present Conveni s'aplica als impostos sobre la renda exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de l'exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda els que graven la totalitat o part de la renda, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import de sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

a) A Espanya:

- (i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- (ii) l'impost sobre societats;
- (iii) l'impost sobre la renda de no residents, i
- (iv) els impostos locals sobre la renda; (denominats d'ara endavant «impost espanyol»).

b) A Malta:

l'impost sobre la renda; (denominat d'ara endavant «impost maltès»).

4. El Conveni s'aplica igualment als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin després que aquest s'hagi signat i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions substancials que s'hagin introduït en les seves respectives legislacions fiscals.

ARTICLE 3

Definicions generals

1. Als efectes del present Conveni, llevat que del context s'infereixi una interpretació diferent:

a) el terme «Espanya» significa el Regne d'Espanya i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori del Regne d'Espanya incloent el seu mar territorial així com les àrees exteriors al seu mar territorial en les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, el Regne d'Espanya exerceixi o pugui exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

b) el terme «Malta» significa la República de Malta i, utilitzat en sentit geogràfic, significa l'illa de Malta, l'illa de Gozo i les restants illes de l'arxipèlag maltès, inclòs el seu mar territorial, així com les àrees del fons marí, el subsòl i la columna d'aigües suprajacents, adjacents al seu mar territorial, sobre els quals Malta exerceixi drets de sobirania, jurisdicció o control d'acord amb el dret internacional i amb la seva legislació interna, compresa la seva legislació relativa a l'exploració de la plataforma continental i l'explotació dels seus recursos naturals;

c) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Espanya o Malta, segons el context;

d) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

f) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

g) l'expressió «trànsit internacional» significa tot transport efectuat per un vaixell o aeronau explotat per una empresa d'un Estat contractant, excepte quan el vaixell o aeronau s'explotin únicament entre punts situats a l'altre Estat contractant;

h) l'expressió «autoritat competent» significa:

(i) a Espanya: el ministre d'Economia i Hisenda o el seu representant autoritzat;

(ii) a Malta: el ministre responsable de Finances o el seu representant autoritzat;

i) el terme «nacional» significa:

(i) una persona física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

(ii) una persona jurídica, societat de persones («partnership») o associació constituïda d'acord amb la legislació vigent en un Estat contractant.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme o expressió que no hi estigui definit té, llevat que del context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquell Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

ARTICLE 4

Resident

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa tota persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, estigui subjecta a imposició en aquest per raó del seu domicili, residència, seu de direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, incloent també aquest Estat i les seves subdivisions polí-

tiques o entitats locals. Aquesta expressió no inclou, tanmateix, les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts que hi estiguin situades.

2. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona física sigui resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) aquesta persona es considera resident de l'Estat on tingui un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició en els dos estats, es considera resident únicament de l'Estat amb el qual mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat en el qual la persona esmentada té el seu centre d'interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident únicament de l'Estat on viu habitualment;

c) si viu habitualment en els dos estats, o no viu en cap d'aquests, es considera resident únicament de l'Estat del qual sigui nacional;

d) si és nacional dels dos estats, o no ho és de cap d'aquests, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, es considera resident únicament de l'Estat contractant en què estigui la seva seu de direcció efectiva.

ARTICLE 5

Establiment permanent

1. Als efectes del present Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitza tota o part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

- a) les seus de direcció;
- b) les sucursals;
- c) les oficines;
- d) les fàbriques;
- e) els tallers, i
- f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedreres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

3. Una obra, un projecte de construcció o instal·lació, o les activitats d'inspecció o consultoria que hi estan relacionades, només constitueixen establiment permanent si la seva durada excedeix els dotze mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

- a) la utilització d'instal·lacions amb l'únic fi d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;
- b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi d'emmagatzemar-los, exposar-los o lliurar-los;
- c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi que siguin transformades per una altra empresa;
- d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa;
- e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en els subapartats a) a e), amb la condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual és aplicable l'apartat 6, actuï per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un Estat contractant poders que la facultin per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte de les activitats que la persona realitzi per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que esmenta l'apartat 4 i que, si haguessin estat realitzades per mitjà d'un lloc fix de negocis, no haurien determinat la consideració de l'esmentat lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet que realitzi les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que les esmentades persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que realitzi activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'un establiment permanent o d'una altra manera), no converteix per si mateix qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

ARTICLE 6

Rendes immobiliàries

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. L'esmentada expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns arrels, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació, o la concessió de l'explotació, de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; els vaixells, embarcacions i aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 s'apliquen igualment a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa i dels béns immobles utilitzats per a la prestació de serveis personals independents.

ARTICLE 7

Beneficis empresarials

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, a menys que l'empresa realitzi la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa realitza la seva activitat de l'esmentada manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat, però només

en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant realitzi la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat, en cada Estat contractant s'han d'atribuir a l'esmentat establiment permanent els beneficis que aquest hauria pogut obtenir si hagués estat una empresa diferent i separada que realitzés les mateixes o similars activitats, en les mateixes o similars condicions i tractés amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per a la determinació del benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses realitzades per als fins de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per als mateixos fins, tant si s'efectuen a l'Estat contractant en què es troba l'establiment permanent com en un altre lloc.

4. Mentre sigui usual en un Estat contractant determinar els beneficis imputables a un establiment permanent sobre la base d'un repartiment dels beneficis totals de l'empresa entre les seves diverses parts, el que estableix l'apartat 2 no impedeix que aquest Estat contractant determini d'aquesta manera els beneficis imposables; tanmateix, el mètode d'imputació adoptat ha de ser tal que el resultat obtingut sigui conforme als principis continguts en aquest article.

5. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra de béns o mercaderies per aquest establiment permanent per a l'empresa.

6. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent s'han de determinar cada any pel mateix mètode, si no és que hi ha motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

7. Quan els beneficis comprenguin rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells no queden afectades per les del present article.

ARTICLE 8

Transport marítim i aeri

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant procedents de l'explotació de vaixells o aeronaus en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

2. Les disposicions de l'apartat 1 també s'apliquen als beneficis de la participació en un «pool», en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

ARTICLE 9

Empreses associades

1. Quan:

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant, i en un cas i l'altre les dues empreses estiguin, en les seves relacions comercials o financeres, unides per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que hauria obtingut una de les empreses si no existissin les esmentades condicions, i que de fet no s'han realitzat a causa d'aquestes, poden incloure's en els beneficis d'aquesta empresa i sotmetre's a imposició en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i sotmeti, en conseqüència,

a imposició– els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat contractant, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis així inclosos són beneficis que hauria realitzat l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haguessin convingut entre empreses independents, aquest altre Estat ha de practicar l'ajust que correspon a la quantia de l'impost que ha gravat aquests beneficis. Per determinar l'esmentat ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions del present Conveni i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas que sigui necessari.

ARTICLE 10

Dividends

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, els esmentats dividends també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat, però:

a) quan els dividends els pagui una societat resident d'Espanya a un resident de Malta que sigui el seu beneficiari efectiu, l'impost espanyol així exigit no pot excedir el 5 per cent de l'import brut dels dividends;

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, Espanya considera exempts els dividends pagats per aquesta societat a una societat el capital de la qual estigui totalment o parcialment dividit en accions o participacions i que sigui resident de Malta, sempre que aquesta tingui directament almenys el 25 per cent del capital de la societat que paga els dividends.

b) quan els dividends els pagui una societat resident de Malta a un resident d'Espanya que sigui el seu beneficiari efectiu, l'impost maltès sobre l'import brut dels dividends no ha d'excedir el que sigui aplicable als beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends esmentats.

Aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme «dividends» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els de crèdit, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que realitza la distribució sigui resident.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividends, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent que hi està situat, o presta en aquest altre Estat uns serveis personals independents per mitjà d'una base fixa que hi està situada, i la participació que genera els dividends està vinculada efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat, excepte en la mesura en què aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividends estigui vinculada efectivament a un establiment permanent o a una base fixa situats en aquest altre Estat, ni sotmetre els

beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

ARTICLE 11

Interessos

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor o sense, i en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i lots units a aquests títols, així com qualssevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim que els rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal de l'Estat del qual procedeixin les rendes. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos a efectes del present article.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas s'han d'aplicar les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

4. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels interessos, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos tenint en compte el crèdit pel qual es paguin excedeixi el que hagin convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

ARTICLE 12

Cànon

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals sigui un resident de l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El terme «cànon» utilitzat en el present article significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i les pel·lícules, cintes o qualsevol altre mètode utilitzat per a la reproducció de la imatge o el so, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plans, fórmules o procediments secrets, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànon, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànon, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànon està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas s'han d'aplicar les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

4. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que l'un i

l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, dret o informació pels quals es paguen, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article no s'apliquen més que a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

ARTICLE 13

Guanys de capital

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6, situats a l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guanys derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre Estat contractant, o de béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un Estat contractant posseeixi a l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, compresos els guanys derivats de l'alienació de l'esmentat establiment permanent (només o amb el conjunt de l'empresa) o de l'esmentada base fixa, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. Els guanys que una empresa d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

4. Els guanys obtinguts per un resident d'un Estat contractant de l'alienació d'accions o participacions anàlogues el valor de les quals derivi en més d'un 50 per cent, directament o indirectament, de béns immobles situats a l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

5. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3 i 4 només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

ARTICLE 14

Serveis personals independents

1. Les rendes obtingudes per una persona física que sigui resident d'un Estat contractant de la prestació de serveis professionals o altres activitats de caràcter independent només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, llevat que aquesta persona disposi de manera habitual d'una base fixa a l'altre Estat contractant per realitzar les seves activitats. Si disposa de l'esmentada base fixa, les rendes es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a l'esmentada base fixa.

2. L'expressió «serveis professionals» comprèn especialment les activitats independents de caràcter científic, literari, artístic, educatiu o pedagògic, així com les activitats independents de metges, advocats, enginyers, arquitectes, odontòlegs i comptables.

ARTICLE 15

Treball dependent

1. Sense perjudici del que disposen els articles 16, 18 i 19, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat si la feina es realitza a l'altre Estat contractant. Si la feina es realitza d'aquesta manera, les remuneracions que en deriven es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina exercida a l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc si:

- a) el perceptor es queda a l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'exercici fiscal considerat, i
- b) les remuneracions les paga un ocupador que no sigui resident de l'altre Estat, o en nom seu, i
- c) les remuneracions no les suporta un establiment permanent o una base fixa que l'ocupador tingui a l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'un treball exercit a bord d'un vaixell o aeronau explotat en trànsit internacional per una empresa d'un Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

ARTICLE 16

Participacions de consellers

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui per la seva condició de membre d'un consell d'administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

ARTICLE 17

Artistes i esportistes

1. No obstant el que disposen els articles 14 i 15, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cinema, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7, 14 i 15, quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin no al mateix artista o esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què es realitzin les activitats de l'artista o esportista.

ARTICLE 18

Pensions

Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 19, les pensions i remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

ARTICLE 19

Funció pública

1. a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, els esmentats sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

- (i) és nacional d'aquest Estat; o

(ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, directament o amb càrrec a fons constituïts, a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquestes pensions només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 15, 16, 17 i 18 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars, i a les pensions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

ARTICLE 20

Estudiants i persones en pràctiques

Les quantitats que rebi per cobrir les seves despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant o una persona en pràctiques que sigui, o hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que es poden sotmetre a imposició en aquest Estat sempre que procedeixin de fonts situades fora d'aquest Estat.

ARTICLE 21

Altres rendes

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els anteriors articles del present Conveni, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari de les esmentades rendes, resident d'un Estat contractant, realitzi en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presti serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament amb l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

ARTICLE 22

Eliminació de la doble imposició

La doble imposició s'ha d'evitar de la manera següent:

1. A Espanya:

La doble imposició s'ha d'evitar de conformitat amb les disposicions de la seva legislació interna o d'acord amb les disposicions següents:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Malta, Espanya ha de permetre:

i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Malta;

ii) la deducció de l'impost sobre societats efectiva-ment pagat per la societat que reparteix els dividendes, corresponent als beneficis amb càrrec als quals els esmentats dividendes es paguen, es concedeix d'acord amb la legislació interna d'Espanya.

Tanmateix, l'esmentada deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes que es puguin sotmetre a imposició a Malta.

b) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident d'Espanya estiguin exemptes d'impostos a Espanya, no obstant això, Espanya pot prendre en consideració les rendes exemptes per calcular l'impost sobre la resta de les rendes d'aquest resident.

2. A Malta:

Amb subjecció a les disposicions de la legislació de Malta relatives a la possibilitat de deduir de l'impost maltès els impostos estrangers, quan, de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni, s'incloguin a l'impost maltès rendes de font espanyola, l'impost espanyol sobre les rendes esmentades es pot compensar amb l'impost maltès pagador sobre aquestes.

ARTICLE 23

No discriminació

1. Els nacionals d'un Estat contractant no estan sotmesos en l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que es trobin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, la present disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant no estan sotmesos a imposició en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que realitzin les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 4 de l'article 11, o de l'apartat 4 de l'article 12, els interessos, cànons i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició de l'esmentada empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals estigui, totalment o parcialment, posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no s'han de sotmetre a l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions del present article s'apliquen a tots els impostos sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

ARTICLE 24

Procediment amistós

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un o pels dos estats contractants impliquen o poden implicar per a ella una imposició que no estigui d'acord amb les disposicions del present Conveni, amb independència dels recursos previstos pel dret intern

d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 23, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins dels tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot arribar per si mateixa a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per intentar evitar la doble imposició en els casos no previstos en el Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament entre si a fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors. Quan es consideri que aquest acord es pot facilitar mitjançant un intercanvi verbal d'opinions, aquest es pot realitzar a través d'una comissió mixta integrada per representants de les autoritats competents dels estats contractants.

ARTICLE 25

Intercanvi d'informació

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació que previsiblement pugui ser d'interès per aplicar el que disposa el present Conveni o per a l'administració o l'aplicació del dret intern relatiu als impostos compresos en el Conveni, exigibles pels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, en la mesura que la imposició exigida així no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat per l'article 1.

2. La informació rebuda per un Estat contractant en virtut de l'apartat 1 s'ha de mantenir en secret de la mateixa manera que la informació obtinguda en virtut del dret intern d'aquest Estat i només s'ha de comunicar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregats de la gestió o recaptació dels impostos de qualsevol naturalesa, dels procediments declaratius o executius relatius a aquests impostos, de la resolució dels recursos relatius a aquests, o als òrgans de supervisió d'aquestes persones o autoritats. Les esmentades persones o autoritats només han d'utilitzar aquesta informació per als esmentats fins. Poden revelar la informació en les audiències públiques dels tribunals o en les sentències judicials.

3. En cap cas les disposicions dels apartats 1 i 2 es poden interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a:

a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;

b) subministrar informació que no es pugui obtenir sobre la base de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;

c) subministrar informació que reveli un secret empresarial, industrial, comercial o professional, o un procediment industrial, o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic («ordre public»).

4. Quan un Estat contractant sol·liciti informació en virtut del present article, l'altre Estat contractant ha d'uti-

litzar les mesures per recollir informació de què disposi amb la finalitat d'obtenir la informació sol·licitada, tot i que aquest altre Estat contractant pugui no necessitar l'esmentada informació per als seus propis fins tributaris. L'obligació precedent està limitada pel que disposa l'apartat 3, excepte quan aquestes limitacions impedeixin a un Estat contractant proporcionar informació exclusivament per l'absència d'interès nacional en aquesta.

5. Pel que fa al frau fiscal, en cap cas s'han d'interpretar les disposicions de l'apartat 3 en el sentit d'impedir a un Estat contractant proporcionar informació únicament perquè aquesta estigui en poder de bancs, altres institucions financeres o de qualsevol persona que actuï en qualitat representativa o fiduciària, inclosos els agents designats, o perquè estigui relacionada amb accions o participacions en una persona.

ARTICLE 26

Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars

Les disposicions del present Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

ARTICLE 27

Limitació de beneficis

1. El que disposen els articles 6 a 21 del present Conveni no és aplicable a:

- a) les persones que gaudeixin d'un tractament fiscal especial en virtut de les lleis o de la pràctica administrativa de qualsevol dels estats contractants, identificades en el Protocol al present Conveni;
- b) les persones que gaudeixin d'un tractament fiscal especial en qualsevol dels estats contractants, que s'hagin identificat com a tal mitjançant un acord amistós entre les autoritats competents.

Tampoc és aplicable a les rendes obtingudes per un resident de l'altre Estat contractant procedents de les persones esmentades, ni a les accions o altres drets que aquest resident pugui tenir sobre les persones esmentades.

2. No obstant les restants disposicions d'aquest Conveni, un resident d'un Estat contractant no es pot beneficiar de les reduccions o exempcions fiscals que preveu el present Conveni, atorgades per l'altre Estat contractant, quan el fi primordial o un dels fins primordials per a l'existència o la constitució d'aquest resident, o de qualsevol persona relacionada amb el dit resident, sigui obtenir els beneficis derivats del present Conveni, als quals d'una altra manera no tindria accés.

ARTICLE 28

Entrada en vigor

1. Cadascun dels governs dels estats contractants ha de notificar a l'altre, per via diplomàtica, que s'han complert els procediments interns exigits en cada Estat contractant per a l'entrada en vigor del present Conveni.

2. El Conveni entra en vigor transcorregut un termini de tres mesos a partir de la data de recepció de l'última notificació a què es refereix l'apartat 1 i les seves disposicions tenen efecte:

- a) a Espanya:
 - i) en relació amb els impostos de meritació periòdica, respecte dels impostos sobre la renda corresponents

a l'exercici fiscal que comenci en la data d'entrada en vigor del Conveni o després d'aquesta data;

ii) en els restants casos, en la data què el Conveni entri en vigor.

b) A Malta:

Respecte dels impostos exigibles en qualsevol exercici fiscal que comenci el primer dia de gener de l'any següent a aquell en què el Conveni entri en vigor, o després d'aquesta data.

ARTICLE 29

Denúncia

El present Conveni es manté en vigor fins que sigui denunciat per un dels estats contractants. Qualsevol dels estats contractants pot notificar per escrit la denúncia del Conveni a l'altre Estat contractant, per via diplomàtica, almenys amb sis mesos d'antelació al final de qualsevol any civil que comenci una vegada transcorregut un termini de cinc anys des de la data en què el Conveni entri en vigor. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte:

a) A Espanya:

i) en relació amb els impostos de meritació periòdica, respecte dels impostos sobre la renda corresponents a l'exercici fiscal que comenci el primer dia de gener de l'any civil següent a aquell en què es notifiqui la denúncia, o després d'aquesta data;

ii) en els restants casos, el primer dia de gener de l'any civil següent a aquell en què es notifiqui la denúncia.

b) A Malta:

Respecte dels impostos exigibles en qualsevol exercici fiscal que comenci el primer dia de gener de l'any següent a aquell en què es notifiqui la denúncia, o després d'aquesta data.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Conveni.

Fet en doble exemplar a Madrid, el 8 de novembre de 2005 en les llengües espanyola i anglesa, tots dos textos són igualment autèntics. En cas de divergència en la interpretació, aquesta s'ha de resoldre d'acord amb el text en llengua anglesa.—Pel Regne d'Espanya, Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé, ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.—Per Malta, Michael Frendo, ministre d'Afers Estrangers.

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i Malta per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, els signataris han convingut les següents disposicions que formen part integrant del Conveni:

1. Amb referència a l'article 27.

En relació amb l'apartat 1 (a) de l'article 27 s'entén que:

a) en el cas d'Espanya, no existeix legislació ni cap pràctica administrativa en virtut de la qual una persona pugui gaudir d'un tractament fiscal especial;

b) en el cas de Malta, les persones que gaudeixen d'un tractament fiscal especial són les que, en virtut del que disposa la llei de marina mercant (Merchant Shipping Act) de 1973 ñi en aquesta mesura no estan subjectes a tributació pels beneficis derivats de l'explotació de vaixells en trànsit internacional.

2. Amb referència a l'article 25.5.

L'expressió «frau fiscal» s'entén d'acord amb la interpretació comuna del concepte de frau fiscal que recull

l'apartat V, subapartat A de l'informe de Progrés de 2003 del Document de l'OCDE «Millora de l'accés a la informació bancària amb fins tributaris».

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Protocol.

Fet en doble exemplar a Madrid, el 8 de novembre de 2005 en les llengües espanyola i anglesa, tots dos textos són igualment autèntics. En cas de divergència en la interpretació, aquesta s'ha de resoldre d'acord amb el text en llengua anglesa.–Pel Regne d'Espanya, Miguel Àngel Moratinos Cuyaubé, ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.–Per Malta, Michael Frendo, ministre d'Afers Estrangers.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

15576 *ORDRE PRE/2743/2006, de 5 de setembre, per la qual es modifica l'annex I del Reial decret 1406/1989, de 10 de novembre, pel qual s'imposen limitacions a la comercialització i a l'ús d'algunes substàncies i preparats perillosos (toluè i triclorobenzè).* («BOE» 214, de 7-9-2006.)

El Reial decret 1406/1989, de 10 de novembre, va establir una sèrie de limitacions a la comercialització i a l'ús de determinades substàncies i preparats perillosos i es va dictar sobre la base de la normativa de la Unió Europea que regula aquesta matèria. Aquesta normativa la constitueixen la Directiva 76/769/CEE del Consell, de 27 de juliol de 1976, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres que limiten la comercialització i l'ús de determinades substàncies i preparats perillosos, i les seves posteriors modificacions i adaptacions al progrés tècnic.

El Reial decret esmentat ha experimentat nombroses modificacions a l'annex I, com a conseqüència de l'evolució de la normativa comunitària en la matèria i de la necessitat d'incrementar els nivells de protecció de la salut humana i del medi ambient.

Recentment s'ha publicat la Directiva 2005/59/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, per la qual es modifica per vint-i-vuitena vegada la Directiva 76/769/CEE del Consell, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres que limiten la comercialització i l'ús de determinades substàncies i preparats perillosos (toluè i triclorobenzè).

La Comissió, en el marc del Reglament (CEE) núm. 793/93 del Consell, de 23 de març de 1993, sobre avaluació i control del risc de les substàncies existents, ha efectuat una avaluació del risc del toluè i del triclorobenzè i ha recomanat aplicar restriccions per limitar els riscos derivats de determinats usos d'aquestes substàncies, amb la finalitat de protegir la salut humana i el medi ambient. Aquestes restriccions són objecte de la Directiva 2005/59/CE abans esmentada.

Mitjançant aquesta disposició s'incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2005/59/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005.

En la seva tramitació han estat escoltats els sectors afectats.

Aquesta Ordre es dicta a l'empara del que disposa la disposició final segona del Reial decret 1406/1989, de 10 de novembre.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Sanitat i Consum, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat, dispo:

Article únic. *Modificació de l'annex I del Reial decret 1406/1989, de 10 de novembre, pel qual s'imposen limitacions a la comercialització i a l'ús de certes substàncies i preparats perillosos.*

S'afegeixen a l'annex I, part 1 del Reial decret 1406/1989, de 10 de novembre, pel qual s'imposen limitacions a la comercialització i a l'ús de certes substàncies i preparats perillosos, els punts 48 (toluè) i 49 (triclorobenzè) que figuren a continuació, amb les seves corresponents limitacions:

Denominació de les substàncies	Limitacions
48. Toluè. Núm. CAS 108-88-3.	No es pot comercialitzar ni utilitzar com a substància o component de preparats en concentracions iguals o superiors al 0,1% en massa en adhesius o pintures en esprai destinats a la venda al públic en general.
49. Triclorobenzè. Núm. CAS 120-82-1.	No es pot comercialitzar ni utilitzar com a substància o component de preparats en concentracions iguals o superiors al 0,1% en massa per a cap ús, excepte: <ul style="list-style-type: none"> – com a producte intermedi de síntesi, o – com a dissolvent de processos en aplicacions químiques tancades per a reaccions de cloració, o – per a la producció d'1,3,5-trinitro-2,4,6-triaminobenzè (TATB).

Disposició transitòria única. *Termini d'aplicació.*

Les limitacions establertes a l'article únic no s'apliquen fins al 15 de juny de 2007.

Disposició final primera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Ordre es transposa al dret espanyol la Directiva 2005/59/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, per la qual es modifica per vint-i-vuitena vegada la Directiva 76/769/CEE del Consell, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres que limiten la comercialització i l'ús de determinades substàncies i preparats perillosos (toluè i triclorobenzè).

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 de setembre de 2006.–La vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència, María Teresa Fernández de la Vega Sanz.